

Maareformist, kolhoosist ja kulakust

Nõukogude Liidu kultuurinseneri Perõškini muljeid ja tähelepanekuid ringreisul Virumaal

„Maareform on teil tõesti hästi läbi viidud,“ ütles üks Perõškini, Nõukogude Liidu kultuurinsener, kes viibib koos teiste asjatundjatega juba nädalapäevi Eesti NSW-s, et tutvuda suure agaraaripoliitilise ürituse teostamisega meie territooriumil ja vajaduse korral mitte keelduda oma nõuandmisest.

Need tunnuistavad sõnad olid ühed esimesed, mida vahetasime üks Perõškiniiga, kes juhatas külastada meie lehe toimetust. Kuna üks Perõškini tähelepanekud ja muljed on küllaltki üldiselt huvitavad, siis ei tohiks liigena tunduda, kui anname allpool edasi mõningad iseloomustavad sõnad meie kõnelusest.

Meie jutuaajamise peamisteks teemadeks olid maafüüsimused. Täienabes oma aluselndus lauset, avaldab küllaline weel-fordjelt käit kiitust maareformi teostajatele ja loodab, et need suure töö tegijad ei jää premeerimata. „Seei selliseid loot-töblisi ei või jätta unarusse. Meid peab eilte tõstatama!“, märgib küllaline.

Üks Perõškini leiab, et meie maare-formi teostajad on lähenenud oma üles-annetele ausalt ja teadlikult. Waatamata kiirele ajale wiidi hiigel töö läbi ladu-jaäsi.

Ei jäta meie ka puutumata kolhooside probleemi. Siin tähendab üks Perõškini täiesti liiralt,

et põllumajanduses annab siiski pari-

maid tulemusi kollektiivne süsteem.

Seda just seetõttu, et on võimalik teos-tada peagu sajaprotsendilist mehhaniseeri-mist. Iksiftalundeis on aga mehhaniseeri-mine seotud takistustega, eriti ilmneb just planeerimisraskusi. Seepärast pooldab ta täiel määral kolhoose ja sowlhoose. Nõu-fogude Liidus on praegu üksikmajapida-jaid maid waewalt 2 protsenti. Selle prot-sendi moodustavad väikejed käsitöölised-maapidajad. Kogemused on tõestanud, et kolhoosiliige elab kangelst paremini kui jeda suudaks, teab kui raske töö juures, üksiktalupidaja.

Teatavat võõrastust avaldas küllaline aga kulaku nime tarvitamise kohta.

Üks Perõškini arwab, et meil kipu-takse kurjasti tarvitama kulaku mõistet. Kulak Nõukogude Liidu arusaamade järgi on puhtafuujuline küllalurnaja, kes elatub maid võõra tööjõu eksploateerimisest. Dieti on kulak end. Wene tsaaririigi põl-lundussüsteemi erifüümitus, milline tüüp meie territooriumil on wabest erandju-hatun. (Toimetuse märkus: meil lähenevad kulaku mõistele „Põrgupõhja uus wana-manapagana“ Kaval-Antsu taolised suur-maapidajad.) Kuidagi ei saa aga kulakust nimetada eesti talunikku, kellel on weidi rohkem maad ja 7—8 lehma ning laks-kolm hobust.

„Mis kulak on selline talunik, kes koos kulasega rühmab tööd teha põllul hommi-kust hiisidõhtuni!

Kulak on haawaw sõna ja selle tarwi-tamisega tuleb olla wägagi ettewaatlik.“

Küsimusele, milline on oluline wabe Eesti ja N.-Liidu taluniku wahel, wastas üks Perõškini: „Teie olete alles noor Nõukogude wabariik. On weel tunda wa-na korra sugemeid. Aratas tähelepanu, et teil ühed talunikud elawad hästi, teised aga halwasti. Nõukogude Liidus elawad aga kõik enam-wahem ühtlasekt. Muidugi on teatud erinevused, need on aga tingi-tud inimestest endist. Kes rohkem ja pa-remini töötab, eks see ela ka paremini. Kuid see erinevus on tingitud ainultki tööst, mitte aga kapitali omamisest. Üldi-selt aga Nõukogude Liidu

kolhoosnik-talunik on materjaalselt pare-mini kindlustatud ja tal ei ole waja tun-da muret tulewiku ees.

Muidugi ei jäta meie juhusst kasuta-mata, et küsida, mida arwab Nõukogude Liidu agrarolude tundja meie rahwast.

„Eesti rahwas on kulturne ja wiis-akas. Eestlase wastutulekkuft jain tunda kõikjal. Sõbralik rahwas, kes armastab teha tööd.“

Sellega piirdus ka meie kõneluse üld-sust huwitaw osa.